

EÖRSI ISTVÁN

VALLOMÁS

Hű, de szeretem a Dunát,
az orkán-verte Dunát,
szeretem, ha szél fütyörészik
a hullámokon át!

Borzong, mint a szerelmes,
kit először csókol a kedves,
vergődik, mint a dühöngő,
megcsalt, becsapott szerelmes!

Kánkánt jár rajta a fény,
örjögve kereng tetején,
mint tébolyodottban az álom,
úgy ugrál benne a fény!

De jó, hogy partokat ismer,
s más féket mégsem ismer,
bámulva nézem a szélben:
béklyókban táncol — irigylem!

Tanits meg erre a táncra,
korlátok közötti vágyra,
szabadságra, mely szorosan
be van szorítva szabályba!

Hű, de szeretem a Dunát,
az orkán-verte vad árt,
szeretem, ha szél fütyörészik
a hullámokon át!